

2020-01

þÿ æ ç £ Í ¼ Æ É ½ ç æ ç Å Á ⁰ ⁻ ± Å › ¹ ² Í . Å
þÿ À Á ⁻ ã ¼ ± Ä ç Å ” ¹ μ , ½ ç Í Å ” ¹ ⁰ ± ⁻ ç Å

þÿ œ ± Á ⁻ ½ ç Å , “ μ É Á ³ ⁻ ±

þÿ Á ð ³ Á ± ¼ ¼ ± ” ¹ μ , ½ Í ½ £ Ç - ã μ É ½ , £ Ä Á ± Ä . ³ ¹ ⁰ ® Å ⁰ ± ¹ ‘ ã Æ ¬ » μ ¹ ± Å , £ Ç ç » ® • À ¹ ã ã
þÿ ± ½ μ À ¹ ã ã ® ¼ ¹ ç • μ ¬ À ç » ¹ Å ¬ Æ ç Å

<http://hdl.handle.net/11728/11848>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Περίληψη

Η παρούσα εργασία εστιάζει στην εξέταση του τουρκολιβυκού «*Μνημονίου Συνεννόησης σχετικά με την Οριοθέτηση των Θαλάσσιων Περιοχών Δικαιοδοσίας στην Μεσόγειο Θάλασσα*» υπό το πρίσμα του διεθνούς δικαίου της θάλασσας και των διεθνών συνθηκών. Ειδικότερα, επιχειρείται η σύνδεση της εν λόγω συμφωνίας με την έξαρση του τουρκικού αναθεωρητισμού στην ευρύτερη περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου. Παράλληλα, εξετάζονται τα ποικίλα νομικά προβλήματα που προκύπτουν από τη σύναψη του, ιδίως η νομική του φύση, η προβληματική διαδικασία σύναψης του (λόγω μη κύρωσης του από το λιβυκό Κοινοβούλιο), ο παράλογος (απουσία θαλασσιών συνόρων μεταξύ Τουρκίας και Λιβύης) και παράνομος χαρακτήρας του περιεχομένου του (παράβλεψη των δικαιωμάτων των ελληνικών νησιών σε θαλάσσιες ζώνες) και η αντίθεση του στους κανόνες περί οριοθέτησης θαλασσιών ζωνών. Ειδικά όσον αφορά το δίκαιο οριοθέτησης, επισημαίνεται ότι η εργασία εστιάζει, κυρίως, στην ανάλυση της ύπαρξης νησιών, της αρχής της μη-αποκοπής και της παρουσίας τρίτων κρατών ως «σχετικών περιστάσεων» που δύνανται να επηρεάσουν τη διαδικασία οριοθέτησης. Για τους σκοπούς της εν λόγω ανάλυσης, αξιοποιήθηκαν μέθοδοι ποιοτικής έρευνας, συμπεριλαμβανομένης της «ανάλυσης κειμένων» (Σύμβαση της Βιέννης για το Δίκαιο των Συνθηκών του 1969 και Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας του 1982), της «ανάλυσης περιεχομένου» (ηλεκτρονικές πηγές, εφημερίδες, περιοδικά, βιβλία διακεκριμένων θεωρητικών, επιστημονικά άρθρα κ.α.) και της «μελέτης περίπτωσης» (αποφάσεις διεθνών δικαιοδοτικών οργάνων που έχουν συμβάλει στην εφαρμογή, ερμηνεία και κωδικοποίηση κανόνων διεθνούς δικαίου).

Λέξεις κλειδιά: τουρκολιβυκό Μνημόνιο, διεθνές δίκαιο συνθηκών, διεθνές δίκαιο θάλασσας, οριοθέτηση θαλασσιών ζωνών, υφαλοκρηπίδα, ΑΟΖ, νησιά.

Abstract

The present study focuses on the examination of the Turkish-Libyan «*Memorandum of Understanding on Delimitation of the Maritime Jurisdiction Areas in the Mediterranean*», in the light of the international law of the sea and the law of treaties. In particular, it is attempted to link this Memorandum with the rise of Turkish revisionism in the Eastern Mediterranean region. At the same time, the study examines the various legal problems arising from its conclusion, including its legal nature, the problematic process of its conclusion (given the fact that it was not ratified by the Libyan Parliament), the irrational (absence of maritime borders between Turkey and Libya) and illegal nature of its content (disregard for the rights of the Greek islands in maritime zones) and its opposition to the rules on the delimitation of maritime zones. With regards to the law of maritime delimitation, the present study focuses on the examination of the existence of islands, the principle of noncut off and the presence of third states as "relevant circumstances" that may affect the delimitation process. For the purpose of this analysis, qualitative research methods have been used, including "text analysis" (Vienna Convention on the Law of Treaties of 1969 and United Nations Convention on the Law of the Sea of 1982), "content analysis" (online sources, newspapers, journals, books of distinguished theorists, scientific articles, etc.) and "case studies" (decisions of international courts which have contributed to the application, interpretation and codification of international law).

Keywords: Turkish-Libyan Memorandum, law of treaties, international law of the sea